

bør det erindres, at en stor Del af den Fedtration, der agtes tildelt vort Folk, forbruges som Fedt i Flæsk og er som Følge deraf ikke direkte Smøremiddel, og kun en Brøkdæl af Fedtet fremkommer efter Stegning af Flæsket. De sædvanlige Mængder af Smøremidler er af begge Grunde ringe, men Brugen af Marmelade har medført, at Ernæringsraadet har fundet sig foranlediget til at søge suppleret den Mængde Sukker, der oprindeligt var tænkt anvendt til Marmelade, med saa store Mængder, at dette Sukker anvendt sammen med de rette Ingredienser vil kunne give saa store Mængder, at dette velsmagende Smøremiddel kan rationeres til vort Folk, specielt til den store ubemidlede Købstadsbefolkning. Det er lykkedes at tilvejebringe en Ordning, hvorved indtil 6 Mill. kg Sukker stilles til Raadighed i dette Øjemed, og ved at blande med ca. 25 pCt. Gullerod eller Turnips eller en Blanding af begge Dele samt 25—30 pCt. af forskellig Frugt vil man komme i Besiddelse af ca. 12 Mill. kg Marmelade, hvorved der vil kunne tildeles en voksen Enhed ca. 80 gr Marmelade ugentlig.

Der har ogsaa været Forslag om andre Smøremidler, eksempelvis en Blanding af Smørfedt og Ostestof, som det i de sidste Aar er blevet fremstillet paa danske Mejerier under Betegnelsen „Gervais“.

Det er dog højst tvivlsomt om det vil lønne sig for det danske Landbrug at fremstille denne Vare til indenlandsk Forbrug; thi her i Landet savnes jo ikke Æggevidestoffer, der er derfor ingen Anledning til at blande Æggevidestoffer med Fedtstoffer i et Produkt, hvor Formaalet er at forøge Prisen paa Æggevidestof ved at blande det med det langt dyrere Fedtstof.

Denne Fremgangsmaade har ernæringsfysiologisk set ingen Betydning for os, og det vil formentlig være urigtigt enten at lade det danske Folk betale den Overpris, som Tyskerne er villige til at betale for dette Produkt, eller ved at bruge det til en lavere ansat Pris i Indlandet at afskære det danske Landbrug fra at erholde den højere Fortjeneste ved at fremstille dette Produkt til Tyskerne. Dette Spørgsmaal skal formentlig afgøres som et ganske almindeligt økonomisk Regnestykke.

II.

Da Formaalet med Indførelsen af Fedtkort i første Række er at sikre hver Person i Landet et saadant Minimum af Fedtstof, som er nødvendig for hans sunde Ernæring, vil det være nødvendigt forud for Fedtkortenes Indførelse at træffe saadanne Foranstaltninger, kommunale eller statslige, at man derigennem faar Sikkerhed for, at Mængder er til Stede i det Øjeblik, Varerne skal forbruges. Man skal imidlertid ikke regne med, at Svineproduktionen i Kalenderaaret 1918 vil komme til at andrage stort mere end et Fedesvin paa alle mindre Jordbrug, to eller ganske faa Svin paa noget større Brug, og der vil uden Tvivl kun blive ca. 200,000 tjenlige til Afgang i Løbet af Sommeren 1918. Resten af Aarets Produktion vil først blive tjenlig til Slagting, naar Svinene har faaet Korn til Færdiggørelse af Fedningen efter Høsten 1918, altsaa efter den 1. Oktober 1918.

Det vil herefter være rigtigst at paaregne en Tilførsel til Forbrug i fersk Tilstand af ca. 200,000 Svin.

Ifølge foranstaaende Beregninger vil der blive Brug for Flæsk og Fedt af mindst 50,000 Svin; dette betyder, at der i nærværende Efteraar før Nytaar skal henlægtes mindst 400,000 Svin, men for at være fuldstændig sikker bør man kræve slagtet og hensaltet 500,000 Stkr. Svin af 75 kg slagtet Vægt. Et større Tal af ringere Vægt kan i dette Tilfælde ikke give samme Resultat, selv om den samlede Vægt bliver den samme, thi de mindre eller magre Svin har ikke den Fedtprocent, som foran er forudsat, 30 pCt. gennemsnitlig i Svinekødet og 45 pCt. gennemsnitlig i Flæsket. Og da vi bevæger os omkring Grænsen af det ernæringsfysiologisk nødvendige Fedt, skal man være opmærksom paa, at Svinene, der her saltes, ogsaa har baade Størrelsen og Fedtprocenten. Dette kan neppe opnaas, medmindre vi retter en Hensigt til Slagterierne hvert indenfor deres Leverandørers Kreds at sikre sig Fremstilling af det Antal Svin, som en Undersøgelse og Beregning vil bevise, at ethvert Slagteri maa kunne tilvejebringe.

Undersøgelserne bør ske amtsvis efter Tællingen den 12. Juli 1917.

Af Hensyn til den store Bestand af mindre Svin og den ringe Foderstofmængde er der Mulighed for, at man af økonomiske Grunde bør hensalte ca. 1 Million